

РЕШЕНИЕ

№ 3792

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 31.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2983** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу констативен протокол с № 01-01-11/19.01.2023г. от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от главни инспектори в РО НЯСС „Югозападна България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, съдържащ предписание „Да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател. Срок 27.03.2023 г.“.

С жалбата са въведени възражения за незаконосъобразност на акта поради липса на компетентност на органа, който го е издал, неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, както и издаването му в противоречие с материалноправни разпоредби - основания за оспорване на индивидуалния административен акт по чл. 146, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 АПК.

Твърди се в жалбата, че язовир " Блатата 1 (Блатата 424)", находящ се в поземлен имот с кадастрален идентификатор 02693.257.424 в землището на [населено място], общ. Р., обл. Б., е предоставен за управление на Държавно предприятие "Управление и стопанисване на язовири", поради което жалбоподателят упражнява правата и изпълнява задълженията на собственик съгласно чл. 139д от Закона за водите. Сочи се, че с оспорения констативен протокол от проверка и контрол на

язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията на гореописания язовир служителите на ДАМТН са дали на основание чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите на жалбоподателя, в качеството му на лице, което упражнява правата и задълженията на собственик на язовирната стена и съоръженията към нея, предписания в раздел V, т. 2 от протокола, а именно: „ Да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател. Срок 27.03.2023 г.“. Поддържа се, че на председателя на ДАМТН и оправомощените от него лица не са предоставени права да дават предписания за извършването на ремонти и други технически дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, каквото по своята същност представлява възстановяването на експлоатационното състояние на основния изпускател. Жалбоподателят счита, че компетентният орган, който има право, респективно законово основание да дава предписания за привеждане в готовност за безопасна експлоатация на язовирите и съоръженията към тях в нормални, екстремни и аварийни условия на работа, в т.ч. за извършването на ремонти и други технически дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, са комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите, които се назначават от областния управител, в чийто състав са включени лица с необходимата квалификация за извършване на дейностите по чл. 138а, ал. 3, т. 1 – 6 ЗВ, вкл. да дават такива предписания. Сочни, че оспореният акт е издаден при липса на фактически и правни основания за това, т.е., не е спазена установената в чл. 59 АПК форма. Развиват се доводи за липсата на изложени мотиви, както и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото липсва уведомяване на ДПУСЯ за откриване на производство по чл. 190а, ал.1, т. 3 ЗВ и предстоящо издаване на индивидуален административен акт с подобно съдържание, възлагащ изпълнението на задължение, съответно, не е дадена възможност на жалбоподателя да участва в производството. По изложените в жалбата съображения се иска от съда да отмени оспорения констативен акт и даденото с него предписание. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ се представлява от юрк. В., който поддържа оспорването на акта, а по същество прави искане за неговата отмяна поради незаконосъобразност. Претендира разноси по делото.

Ответниците, редовно уведомени, не се явяват в съдебното заседание. В представено писмено становище оспорват жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

С договор за дарение № 142 от 15.04.2020 г. [община] е дарила на държавата, представлявана от областния управител на област Б., недвижими имоти - публична държавна собственост, сред които и поземлен имот с идентификатор 02693.257.424 по КККР на землището на [населено място], м. Блатата, общ. Р., обл. Б., с начин на трайно ползване: водоем, с площ на имота от 33164 кв.м.

На това основание е издаден акт № 4098 за публична държавна собственост от 30.07.2021 г. за същия имот, с който правата за управление на язовира са предоставени на Държавно предприятие „ Управление и стопанисване на язовири“.

В тази връзка жалбоподателят по силата на чл. 139д ЗВ упражнява правата и изпълнява задълженията на собственик на язовирната стена и съоръженията към нея на язовира.

От преписката се установява, че е извършена проверка на техническото и експлоатационно състояние на язовир " Блатата 1 (Блатата 424)", за което е съставен Констативен протокол № 01-01-11/19.01.2023 г. от главни инспектори в РО „ Югозападна България“ на ГД „НЯСС“ към ДАМТН. В раздел V, т. 2 от протокола са дадени предписания по осъществяване на безопасна техническа експлоатация, включително да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател – т. 2.1, като е определен срок за изпълнение на предписанията до 27.03.2023 г.

В раздел II от оспорвания констативен протокол са изложени констатации относно състоянието на язовира към момента на проверката. Посочено е, че язовир „ Блатата 1 (Блатата 424)" е класифициран във втора значителна степен на потенциална опасност. Констатирано е, че основният изпускател е тръбен ф 630 мм, като през тръбата на основния изпускател преминават минимални водни количества поради запушване.

Отразено е в протокола, че проверката е извършена в присъствието на експерт хидроинженер ТП Б. към ДПУСЯ, което обстоятелство е удостоверено с подпис на последния.

По делото е представена Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН, от която се установява, че същият е оправомощил служителите, съставили Констативен протокол № 01-01-11/19.01.2023 г. – т. 20 и т. 21 от заповедта, за следното: 1. да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите; 2. да контролират мерките за осигуряване на изправното техническо състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация; 3. да контролират дейностите по извеждане от експлоатация и/или ликвидация на язовирни стени и съоръжения към тях; 4. да изискват необходимите данни, сведения, обяснения и друга информация; 5. да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение; 6. да съставят актове за установяване на административни нарушения по чл. 200, ал. 1, т. 13а, т. 18, т. 22 и т. 38 – 43 вкл. от Закона за водите.

Видно от представения като писмено доказателство по делото протокол № 85 от 12.04.2022 г., на посочената дата в изпълнение на заповед № РД-68/21.02.2022 г. на изпълнителния директор комисия в състав: 1. инж. Д. И. – експерт хидроинженер, и 2. инж. Е. Ш. – С. – експерт хидроинженер, е извършила технически преглед на язовирната стена и съоръженията към язовирната стена. В протокола са изложени констатации на комисията, че тръбата на основния изпускател е с намалена проводимост поради затлачване с наноси на изхода, съответно е направено предложение за възстановяване на експлоатационното състояние на основния изпускател.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното предписание и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са

материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Актът е постановен от компетентен орган по смисъла на чл. 190а, ал. 1, т. 3, вр. чл. 190, ал. 4 от ЗВ - длъжностни лица в РО НЯСС „ Югозападна България“ на ГД „НЯСС“ към ДАМТН, които видно от т. 20 и т. 21 от Заповед № А-776/22.12.2021г. на председателя на ДАМТН са оправомощени да дават задължителни предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Според чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите (ЗВ) председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица по чл. 190, ал. 4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Аналогична е разпоредбата на чл. 117, т. 3 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), според която при изпълнението на правомощията по чл. 116 контролните органи от ДАМТН имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Съгласно чл. 10, ал. 4 ЗВ политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съгласно чл. 140, ал. 2, т. 1 ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, а именно изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация.

Горното налага извод, че за председателя на ДАМТН и за оправомощени от него длъжностни лица са налице законодателно уредени правомощия в чл. 140, ал. 2, т. 1 вр. чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, касаещи извършване на контрол по техническото състояние на язовирните стени, а според чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ могат да се дават предписания по повод осъществяване на тези правомощия. Именно в съответствие с контролните им правомощия са дадени обжалваните предписания, насочени за осигуряване изправното техническо състояние на язовирната стена, вкл. да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател – т. 2.1 от раздел V от констативен протокол № 01-01-11/19.01.2023 г. В тази връзка не се констатира порок на предписанието по чл. 146, ал. 1 АПК, поради което са неоснователни възраженията за липсата на компетентност на органа, издал акта.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване, а именно констатирано е, че през тръбата на основния изпускател преминават минимални водни количества поради запушване, което води до неизправност на язовирната стена и съоръженията към нея. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във

висящия съдебен процес. В тази връзка не се установява порок във формата по смисъла на чл. 146, т. 2 АПК, който да обуславя отмяна на акта.

Не може да се сподели становището на жалбоподателя, че с оспорваните предписания не ставало ясно какви са съображенията на контролните органи да задължат ДПУСЯ да извърши действията, предмет на същите, отразени в раздел V, т. 2 на констативния протокол с № 01-01-11/19.01.2023 г., тъй като в него по ясен и недвусмислен начин е описано състоянието на язовира. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес административният орган е извършил надлежна проверка на място, при която е установено техническото и експлоатационното състояние на язовирната стена и съоръженията към нея. Посоченото е довело до правилно установяване на релевантните за случая факти.

Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. Представител на собственика на язовира е присъствал на проверката и се е подписал, без да направи възражения срещу констатациите по протокола. В случай че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива.

Не са допуснати нарушения на материалния закон.

Съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Според чл. 4, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата) собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. Съгласно чл. 7 от Наредбата собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. В случая ДПУСЯ е адресат на посочените норми, тъй като според чл. 139д ЗВ при осъществяването на своята дейност има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях.

В Глава втора, Раздел I от Наредбата са регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация. Несъмнено констатираните при извършената проверка неизправности на основния изпускател представляват отклонение от изискванията за конструктивната сигурност и технологична сигурност на язовирните стени и съоръженията към тях, регламентирани в чл. 46 и чл. 47 от Наредбата. В този смисъл техническото състояние на язовира е неизправно - частично работоспособно по смисъла на чл. 50, т. 2 от Наредбата, изискващо предприемане на ремонтни работи. При това положение съответства на закона даденото предписание за предприемане

на действия за извършване на ремонтно-възстановителни работи за възстановяване на експлоатационното състояние на основния изпускател.

Предписанията съответстват на целта на закона. Законодателят е преценил, че е от особено важно обществено значение спазването на изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях. Целта на ЗВ е да се предотвратят или намалят вредните последици за човешкия живот и здраве и околната среда, като тази цел се постига именно чрез извършване на контрол за техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях.

След като язовир " Блатата 1 (Блатата 424)" е класифициран във втора значителна степен на потенциална опасност, което обстоятелство не е спорно между страните, неговият собственик е задължен да го поддържа в изправно техническо състояние, което да осуетява по всякакъв начин настъпването на наводнения и други неблагоприятни вредни последици, пряко застрашаващи здравето и живота на гражданите и целостта на техническата инфраструктура.

По горните съображения съдът приема, че жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК направеното оспорване следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноси, които са в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, съответстващо на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ срещу дадените предписания в раздел V, т. 2 от констативен протокол с № 01-01-11/19.01.2023 г. от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от главни инспектори в РО НЯСС „Югозападна България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, **съдържащ** предписание „ Да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател. Срок 27.03.2023 г.“.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

